

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D. odvjetnica u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi šutnje uprave u predmetu prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 12. ožujka 2020.

r i j e š i o j e

I Upravni spor se obustavlja.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kn u roku od 30 dana od dana primitka ovog rješenja.

Obrazloženje

Tužitelj je 16. siječnja 2020. podnio tužbu protiv tuženika sukladno članku 12. stavku 2. točki 3. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS), navodeći da tuženik nije u roku iz članka 25. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.-dalje: ZPPI) donio rješenje o njegovoj žalbi podnesenoj 4. prosinca 2019. radi neodlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama broj: 18-0063/017-19/60 od 3. siječnja 2018. Kako je rok za rješavanje o žalbi istekao 15. siječnja 2020. i on nema saznanja da je žalba riješena, predlaže ovom Sudu da tuženiku naloži donošenje odluke o žalbi broj: 19-4925/017-19/60-21 od 4. prosinca 2019., uz naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe, navodeći u bitnom da je o predmetnoj žalbi tužitelja odlučio rješenjem klasa: UP/II-008-07/20-01/121, urbroj: 401-01/04-20-1 od 18. veljače 2020., koje dostavlja u prilogu. U odnosu na potraživanje troška spora navodi da se s obzirom na intenzivno podnošenje zahtjeva za pristup informacijama, te nakon toga podnošenje žalbi i iscrpljivanje kapaciteta ureda financiranog od strane poreznih obveznika, a zatim traženjem naknade odvjetničkih troškova kod podnošenja tužbi, postavlja pitanje je li tužitelj prešao granicu prihvatljivog i bona fine disponiranja svojim pravom, jer takovim ponašanjem zapravo dovodi do onemogućavanja funkcioniranja pravnog sustava. Smatra upitnim i opravdanost dosuđivanja troška sastavljanja tužbe od strane odvjetnika u

kojoj se nigdje ne navodi klasa prvostupanjskog te drugostupanjskog predmeta koji se odnosi na njegovo traženje, pa se ne može sa sigurnošću utvrditi na što se ista odnosi obzirom da se tek uvidom u upisnik predmeta upravnog postupka koji se vodi kod tuženika može utvrditi da se radi o pravnoj stvari o kojoj je sudu već ranije podnesena tužba u predmetu poslovni broj: UsII-513/19. Smatra nadalje da se donošenje rješenja o obustavi postupka iz razloga što je u tijeku spora odlučeno o žalbi tužitelja ne može smatrati uspjehom u sporu, te se poziva na presude ovoga Suda u kojima je zahtjev tužitelja za naknadu troškova odbijen. Dodatno ukazuje na činjenicu da je tužitelj samostalno podnosio tužbe sudu radi šutnje uprave, te niti jedna od tih tužbi nije bila neuredna i na drugi način nepodobna za odlučivanje, a osim toga je i bez pravne pomoći u tim predmetima proširivao tužbeni zahtjev i na poništenje rješenja, što također dovodi do zaključka da svrha angažiranja odvjetnika u konkretnim slučajevima nije u tome da žalitelj ostvari svoje ustavom zajamčeno pravo na pristup informacijama, nego da potražuje trošak upravnog spora. Stoga predlaže da Sud zahtjev tužitelja za naknadu troška sastavljanja tužbe i rad odvjetnika odbije, te donese odluku da svaka stranka snosi svoje troškove.

Tužitelj u očitovanju na odgovor na tužbu navodi da iz navoda tuženika proizlazi da je podnesena tužba bila pravovremena i dopuštena. Ističe da još uvijek nije ostvario svoje pravo na pristup informacijama iz zahtjeva od 3. siječnja 2018. Suglasan je da se obustavi upravni spor uz dosuđivanje traženog troška.

Prema članku 43. stavku 1. ZUS-a, ako tuženik u tijeku spora u cijelosti postupi prema tužbenom zahtjevu sud će obustaviti upravni spor.

Odredbom članka 46. stavka 1. točke 2. ZUS-a propisano je da će sud rješenjem obustaviti spor kada nastupe razlozi propisani razlozi člankom 41. stavkom 1. i 2., člankom 43. stavkom 1. i člankom 88. ovoga Zakona.

Iz spisu priloženog rješenja od 18. veljače 2020. razvidno je da je tuženik odlučujući o žalbi tužitelja podnesenoj 4. prosinca 2019. zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu za pristup informacijama od strane Grada Z., usvojio zahtjev za pristup informacijama od 3. siječnja 2018. (točka 1. izreke) i riješio da se djelomično omogućava tužitelju pravo na pristup preslici kartice računa Grada Z. broj: 32373000, pod nazivom „Usluge odvjetnika i pravnog savjetovanja“, za razdoblje od 1. do 31. prosinca 2017. godine, na način da se u istoj prekriju podaci o osobnim identifikacijskim brojevima odvjetnika fizičkih osoba (točka 2. izreke). U točki 3. izreke rješenja naloženo je Gradu Z. da postupi sukladno točki 2. izreke rješenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti tog rješenja. Navedeno rješenje doneseno je na temelju članka 25. stavka 7. ZPPI-a, prema kojem će Povjerenik, kada utvrdi da je žalba osnovana, rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.

Kako iz navedenog proizlazi da je tuženik u tijeku spora u cijelosti postupio prema tužbenom zahtjevu, valjalo je na temelju članka 46. stavka 1. točke 2. u vezi s člankom 43. stavkom 1. ZUS-a riješiti kao u točki 1. izreke.

S obzirom na citiranu odluku tuženika donesenu u tijeku spora tužitelj je uspio u sporu pokrenutom sukladno članku 3. stavku 1. točki 2. ZUS-a, u kojem je tužbenim zahtjevom postavljenim prema članku 22. stavku 2. točki 2. ZUS-a zahtijevao donošenje pojedinačne odluke koja u upravnom postupku nije bila donesena u propisanom roku. Napominje se da je

u predmetu poslovni broj: UsII-513/19 spor pokrenut zbog nedonošenja odluke o žalbi tužitelja izjavljenoj 27. kolovoza 2019. protiv ranijeg rješenja Grada Z. od 20. kolovoza 2019., te navodi tuženiku u odgovoru na tužbu nisu odlučni.

Stoga je tužitelju priznato pravo na naknadu traženog troška za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn prema Tbr. 23.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), te je na temelju članka 79. stavka 1. i 4. ZUS-a riješeno kao u točki 2. izreke.

U Zagrebu 12. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.